

Nova Facultat eclesiàstica Antoni Gaudí

Aquesta imatge parla

El proper octubre iniciarà les seves activitats una nova facultat de l'Església que porta el nom d'Antoni Gaudí. És la Facultat d'Història de l'Església, Arqueologia i Arts Cristianes. Té la seu a l'edifici del Seminari Conciliar, on també hi ha les facultats de Filosofia i de Teologia de Catalunya. La nova institució fou presentada el passat 17 de juliol en una roda de premsa a l'Arquebisbat. Foto: d'esquerra a dreta, Dr. Jaume Aymar, cardenal Martínez Sistach, Dr. Armand Puig i Mn. Ramon Ollé.

GLOSSA

Cinc pregàries

Un nombrós grup d'estudiants universitaris s'aplegà amb les seves famílies i amb molts dels seus professors, abans de l'acte acadèmic de graduació, en una celebració de l'eucaristia. En el moment de la pregària dels fidels —en van fer cinc—, expressaren acció de gràcies i petició. Començaren donant gràcies i reconeixent, des de les seves limitacions, la proximitat del Senyor: «En acabar la carrera, et donem gràcies, Senyor, perquè ens has acompanyat com a Amic nostre i com a Mestre, encara que potser no sempre n'hem estat gaire conscients...»

El moment socioeconòmic actual i l'actitud personal de cadascun d'ells motivava la segona pregària: «La crisi econòmica segueix afectant moltes famílies. Una sortida fàcil és la de refugiar-nos en la nostra feina, els nostres interessos, els nostres ingressos econòmics, la nostra família i despreocupar-nos del que queda fora d'aquest petit cercle... Et demanem, Senyor, que estimem aquest món com tu l'estimes. Que el sentim nostre i que ens sentim germans de tota la humanitat, especialment dels més necessitats. Que descobrim que a la vida hi ha moltes coses importants, però que la més important de totes és la caritat.»

«Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu senyor» (Mt 25,21). L'evangeli

que havien escoltat donà peu a la pregària següent: «Que la paràbola dels talents sigui un text que duquem sempre en el nostre cor... Que sapiguem reconèixer amb agraïment que allò que tenim i allò que som és un do que hem rebut de Tu i que sempre ens preguntem on, i al servei de qui, podem assolir que allò que som i allò que tenim doni més fruit, doni un fruit més solidari i humanitzador.»

Les persones que els han acompanyat en els anys d'estudi foren objecte de les darreres pregàries: «Gràcies al treball i l'ajuda de moltes persones —professors i professores i personal d'administració i serveis— ens hem format per ser futurs professionals. Donem gràcies a Déu pel treball i dedicació d'aquestes persones» [...]. «Us demanem per les nostres famílies, que avui ens acompanyen. Us donem gràcies per elles i per la gent bona que heu posat al nostre costat, especialment en els moments de dificultat. Et demanem que sapiguem correspondre...»

«Us ho demanem, Senyor!» era la invocació amb què l'assemblea s'hi afegí. A molts dels adults que els acompanyaven, les pregàries els suscitaron una petició emocionada: «Ajudeu-los, Pare, a transformar aquesta pregària en acció pràctica, en vida. Passeu i torneu a passar per les seves vides.»

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Educar-se també a l'estiu

L'estiu és també un temps per a l'educació i la maduració de les persones. Aquest és l'objectiu principal del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC), present a les diferents diòcesis catalanes. Amb un bagatge de 50 anys d'experiència, agrupa més de 200 centres d'esplai, que acullen uns 17.000 infants, adolescents i joves, gràcies a la tasca educativa de més de 3.500 monitors. Em plau remarcar aquesta feina feta en la discreció, però gràcies a l'esforç desinteressat de moltes persones —sobretot joves— i de moltes parròquies. També altres institucions civils treballen en aquest àmbit.

Concretament aquest estiu, està previst que participin uns 20.000 infants i joves en les colònies i casals d'estiu organitzats directament per la Fundació Pere Tarrés i pels centres d'esplai integrats en la federació esmentada. Al mateix temps, aquesta Fundació té previst atorgar uns 3.000 ajuts per fer possible que infants de famílies sense recursos també puguin participar en aquestes activitats educatives.

La proposta educativa d'aquestes iniciatives es caracteritza fonamentalment per considerar el lleure com un moment privilegiat per a l'educació i el creixement personals. Volem un lleure viscut amb sentit i de manera personalitzada, on tothom pugui créixer i desenvolupar-se lliurement i, educat en totes les seves dimensions, ser cada vegada més persona.

L'acció educativa de les colònies i els casals d'estiu es desenvolupa en un ambient lúdic, marcat per l'aventura i la creativitat, l'amistat, el contacte amb la natura, l'alegria, els moments de pregària i de festa. A través del temps lliure es cerca fer una educació integral que abraçi totes les dimensions de la persona i doni orientació i sentit global a la vida, i es té una cura especial de la dimensió cristiana, inspirant-se en els valors de l'Evangeli i cercant de suscitar una trobada personal amb Jesucrist.

Les colònies de vacances són una activitat que, partint d'una situació diferent de l'habitual —a ple camp i lluny de casa—, afavoreix l'experiència de vida en grup, el contacte amb la natura i les activitats creatives i de formació. Les estades es fan en cases de colònies i solen durar entre deu i quinze dies.

Els anomenats casals d'estiu, en canvi, són activitats diàries, de tot el dia o d'unes hores, amb una durada variable, generalment d'un mes. Poden realitzar-se en totes les èpoques de l'any, però preferentment es fan a l'estiu. Altres activitats pròpies de les vacances són els campaments, que són estades en tendes de campanya instal·lades provisionalment en un lloc de muntanya. Les rutes són una activitat de caràcter itinerant amb els mateixos objectius ja indicats. I, finalment, els camps de treball són estades que s'organitzen en funció d'algun projecte de caràcter social, cultural o cívic. El meu record ple d'agraïment va a totes les persones que treballen en aquestes iniciatives i als pares i les mares que, sovint sense tenir ells vacances, les fan possibles per als seus fills o els fills d'altres famílies.

Aquesta imatge parla

El centre d'esplai Trencaclosques del MCECC-Fundació Pere Tarrés el dia que marxaven de colònies a la casa Pare Artigues de Planoles

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

▶ SERGIO ARÉVALO

Formació interreligiosa

En Sergio Arévalo és llicenciat en filosofia i treballa com a periodista. Per raons laborals, havia d'ampliar els seus coneixements sobre la diversitat religiosa de la nostra societat i va cursar el màster en diàleg interreligiós, ecumènic i cultural de l'ISCREB, fet que li ha permès «analitzar el món contemporani i comprendre molt millor l'escenari en el qual vivim». Al setembre comença una nova edició del màster.

Per què t'interessa el diàleg interreligiós?

En el diàleg interreligiós sempre m'ha encuriósit la tesi que sostenen alguns que, en el fons, totes les religions són manifestacions diverses, però amb una mateixa finalitat. En la meua aproximació a les diverses religions no he tingut la impressió que en realitat totes les creences siguin en última instància el mateix. Crec que per dialogar i entendre's no cal creure en el mateix, sinó reconèixer la humanitat de l'altre i veure que aquesta està per sobre de les meves opinions.

Tenir altres referents religiosos enforteix la fe?

Per a un cristià, conèixer religions alienes és molt positiu. Allunyar-se d'un mateix i trobar-te amb allò diferent et permet un coneixement molt més acurat d'allò propi, perquè és amb la comparació que es fan més palpables els matisos.

De què tracta la teua tesina final del màster?

Sobre el procés de secularització del Corpus Christi de Barcelona. La seva processó va servir com a model de les actuals cercaviles de les festes majors de les nostres viles i d'altres festivitats com la Patum de Berga. És molt interessant trobar-te que gran part de les tradicions de la nostra terra beuen de la tradició cristiana. Sovint no en som conscients o no ho valorem.

Oscar Bardají i Martín

FE I GRANS CIUTATS

La presència cristiana a la ciutat

La teologia pastoral europea va evidenciar una profunda comprensió o una sintonia de fons amb la pastoral urbana llatinoamericana per mitjà de la ponència del professor milanès Dr. Luca Bressan, que presentà una ponència sobre «La comunitat cristiana en la gran ciutat».

Començà citant el difunt cardenal Carlo M. Martini, jesuïta, i va dir que la parròquia urbana es troba com el profeta Jonàs enmig del mar, desorientat i sense saber com ha d'acomplir una missió que considera impossible: convertir la gran ciutat de Nínive. Però que el cristià i l'Església en territori urbà (un territori comanche per a ells?) també necessiten tenir el coratge de David i una gran confiança en Déu.

Va recomanar viure l'esperit del Concili Vaticà II, sobretot expressat en les paraules inicials de la constitució *Gaudium et Spes*: «La joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes contemporanis, sobretot dels pobres i de tots els qui pateixen, són també la joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels deixebles de Crist. I no hi ha res de veritablement humà que no trobi ressò en el seu cor» (GS 1).

Què ha de fer l'Església en la gran ciutat? En un debat entre experts es va respondre: practicar les catorze obres de misericòrdia, les set corporals i les set espirituals (*Catecisme de l'Església catòlica*, n. 2427). Així es crea la forma *Ecclesiae*, la presència i l'estil de l'Església, també en el món urbà.

(De la ponència del Dr. Luca Bressan al Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

Belleza interior

Miriam Enríquez Moscoso estudiava biologia en la Universidad de Barcelona. Tuvo que dejarlo. Escribió:

—«A los 18 años me diagnosticaron una enfermedad reumática: la esclerodermia (del griego *skleros*, duro, y *dermo*, piel), que se convierte en una especie de coraza. Limita físicamente. Pasa frío. Eres dependiente de una silla de ruedas, etc. No obstante, me encargo de no limitar mi mente. ¡Que no es poco!»

Miriam se dedicó a estudiar lenguas y aquello que fuera útil para otras personas dependientes. Trabajó en la OVI (Oficina de Vida Independiente) para personas con diversidad funcional. Contaba:

—«Un buen día conozco a Sonia. Es una chica boliviana que convive con la misma inquilina que yo: la esclerodermia. Sus ojos, de un negro azabache, están vivos; su voz es dulce, con una sonrisa y optimismo siempre en la cara. Aunque identifico esas manos mutiladas, el frío que pasa y esa máscara y otras discapacidades... de ella emana esperanza. ¡A mí me la ha dado! Procuero ahora darla también yo.

—«He conocido a más Sonias. ¡Jóvenes de fe y de esperanza!»

—«Ahora, después de siete largos años, afirmo: "¡Yo tampoco me rindo!"»

Miriam murió a los 33 años. Pertenece a la Red Europea de Vida Independiente.

El célebre teólogo P. Salaverri, jesuita, afirmaba: «Ve el mundo con mucha más **belleza**, aquel que tiene más **belleza interior**.»

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La presencia de la mujer

En el calendario litúrgico de estas semanas encontramos unas santas apreciadas: María Magdalena, Brígida, Ana, Marta...

En la vida de Jesús están presentes santas mujeres: escuchando, acompañando, atendiendo, presentes al pie de la Cruz, testimoniando su Resurrección. Con su vida y su misión jalonan la vida de la Iglesia. Mujeres a las que calificarlas de grandes sería poco, si miramos a María, en la que el Señor se ha fijado en su pequeñez.

Con ocasión del 25 aniversario de la carta apostólica *Mulieris dignitatem*, el papa Francisco se hacía eco de este texto y resaltaba que a la mujer «Dios le ha confiado de manera muy especial el ser humano».

Ha advertido sobre dos peligros: que la mujer abandone «lo femenino con los rasgos preciosos que lo caracterizan»; y que no se valore a la mujer «plenamente en la construcción de la comunidad. Esto tanto en ámbito civil como en ámbito eclesial.» Y Francisco se pregunta: «¿Qué presencia tiene la mujer en la Iglesia? ¿Puede ser mayormente valorada? Es una realidad que me interesa especialmente.»

Con él oramos y acompañamos este camino de reflexión de la Iglesia: «Que María santísima, gran mujer, Madre de Jesús y de todos los hijos de Dios, nos acompañe.»

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Jr 13,1-11 / Sl: Dt 32,18-19.20.21 / Mt 13,31-35]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana.

29. □ Dimarts [Jr 14,17-22 / Sl 78 / Jn 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betànica, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà.

30. ■ Dimecres [Jr 15,10.16-21 / Sl 58 / Mt 13,44-46]. Sant Pere Crisòleg (s. iv-v), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església; màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936).

31. □ Dijous [Jr 18,1-65 / Sl 145 / Mt 13,47-53]. St. Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Divendres [Jr 26,1-9 / Sl 68 / Mt 13,54-58]. Sant Alfons-Maria de Liguori (Nàpols 1696 - Paganì 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Felu (Fèlix), mr. a Girona (s. iv), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dissabte [Jr 26,11-16.24 / Sl 68 / Mt 14,1-12]. Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula. Sant Pere-Julia Eymard (1811-1868), prev. marianista, de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ † Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 55,1-3 / Sl 144 / Rm 8,35.37-39 / Mt 14,13-21]. Sant Gustau, bisbe; Sta. Lídia, de Tiatira, deixeblla de Pau a Filipis (s. i).

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó, en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digues-me què vols que et doni». Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però sóc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal; sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?» Al Senyor, li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.»

▶ Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meua heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis, / que mil monedes d'or o de plata. R. Que el vostre amor em conforti, / com vau prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrè vida, / la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot; / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meua ànima. / La vostra paraula, explicada, dóna llum / i l'entenen els senzills. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

»També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que busca perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà.

»També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.

»Ho heu entès tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès». Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció en sueños a Salomón y le dijo: «Pídemelo que quieras.»

Respondió Salomón: «Señor, Dios mío, tú has hecho que tu siervo suceda a David, mi padre, en el trono, aunque yo soy un muchacho y no sé desenvolverse. Tu siervo se encuentra en medio de tu pueblo, un pueblo inmenso, incontable, innumerable. Da a tu siervo un corazón dócil para gobernar a tu pueblo, para discernir el mal del bien, pues, ¿quién sería capaz de gobernar a este pueblo tan numeroso?» Al Señor le agradó que Salomón hubiera pedido aquello, y Dios le dijo: «Por haber pedido esto y no haber pedido para ti vida larga, ni riquezas, ni la vida de tus enemigos, sino que pediste discernimiento para escuchar y gobernar, te cumplo tu petición: te doy un corazón sabio e inteligente, como no lo ha habido antes ni lo habrá después de ti.»

▶ Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu voluntad, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo los preceptos de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y mis delicias serán tu voluntad. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

▶) Aquesta imatge parla

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

(Rm 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien: a los que ha llamado conforme a su designio. A los que había escogido, Dios los predestinó a ser imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito de muchos hermanos. A los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo.

»El reino de los cielos se parece también a un comerciante en perlas finas que, al encontrar una de gran valor, se va a vender todo lo que tiene y la compra.

»El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan, y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran.

»Lo mismo sucederá al final del tiempo: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno encendido. Allí será el llanto y el rechinar de dientes.

»¿Entendéis bien todo esto?» Ellos le contestaron: «Sí.» Él les dijo: «Ya veis, un escriba que entiende del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando del arca lo nuevo y lo antiguo.»

COMENTARI

Cloenda del discurs en paràboles

L'Evangelí ens ofereix avui la cloenda del discurs de Jesús en paràboles. Les tres paràboles les reporta només Mateu i, sobretot les dues primeres, són realment per als deixebles. El seu ensenyament és una exhortació als seguidors de Jesús. No són per a tothom.

Les paràboles del tresor i de la perla evocuen el valor central del Regne per als seguidors de Jesús. Se'ls han donat a conèixer els misteris del Regne (13,11). Plens de joia per la descoberta, han d'estar disposats a vendre-ho tot per tal d'acollir el do del Regne. Aquestes paràboles són doncs una crida al seguiment incondicional de Jesús.

La paràbola de la xarxa que clou el discurs en paràboles fa present un cop més el final de la història i el judici entre els qui han realitzat les bones obres i els qui no ho han fet. És com el final de la paràbola del jull.

Tanmateix, el que més sobresurt en aquest final és la pregunta de Jesús als deixebles: «Ho heu entès tot això?». Els deixebles responen: «Sí». Recordem que aquesta observació ve del sermó de la muntanya: «Digueu sí quan és sí, no quan és no» (5,37). Per això val la pena remarcar que el verb *comprendre* surt fins a cinc vegades en el discurs en paràboles: primer en la profecia d'Isaïes («escoltareu, però no comprendreu», 13,14; «el seu cor comprendrà», 13,15); després en l'aplicació de

la paràbola del sembrador («tot el qui escolta la paraula però no la comprèn», 13,19; «el que escolta la paraula i la comprèn», 13,23).

Finalment, en la cloenda d'avui Mateu assegura al lector que el missatge de les paràboles (el Regne) ha estat copsat pels deixebles: la condició del deixeble és la de qui s'ha adonat de la seva importància i experimenta una joia incommensurable.

Per tant, l'objectiu del discurs és remarcar el valor incomparable del Regne. Els deixebles el varen copsar. El missatge per al lector és clar: ho has entès tu també? Doncs has d'obrar en conseqüència.

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Casal Sant Martí de Campelles. El Seminari del Poble de Déu de la diòcesi d'Urgell ofereix un espai d'acolliment per a grups i persones en un ambient d'espiritualitat i cultura. De l'1 al 3 d'agost, X Jornades Científiques sobre l'origen de la vida. Del 8 al 10 d'agost, V Jornades d'Estudi sobre l'home, entorn del tema «Saber envellir». Del 12 al 17 d'agost, acolliment de famílies per gaudir d'uns dies de vida de família al Casal. Del 21 al 24 d'agost, jornades culturals. Del 27 al 31 d'agost, recés de silenci i espiritualitat. Del 3 al 10 de setembre, convivències per a gent gran: «Agraïment a la vida!» Informació i inscripcions: pl. de l'Església, 1, 17534 Campelles (Ripollès). Tel. i fax 972 727 288, mòbil 692 603 180 / csmd@spdd.org

Per a joves de 16-35 anys fins a 299 euros. Inscriu-te a www.delejovebcn.com

El cardenal camina cap a Santiago amb els joves

Aquest simpàtic cartel de la Delegació de Pastoral de Joventut del nostre Arquebisbat anuncia que, des d'avui fins al 3 d'agost, més d'un centenar de joves faran el Camí de Santiago, o Camí de Sant Jaume. Amb una circumstància significativa: durant alguns dies farà camí amb ells el nostre cardenal arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach. També acompanyarà el grup Mn. Bruno Bérchez, responsable de la Delegació de Pastoral de Joventut. El 3 d'agost el grup farà a Santiago un acte de pregària conjunt amb un grup de joves de la diòcesi de Terrassa, que també han fet aquest pelegrinatge.

COMUNICATS DE CÀRITAS

A causa de les obres que s'estan fent en els baixos de l'edifici de l'Arquebisbat, el departament d'Administració de Càritas Diocesana de Barcelona s'ha traslladat a Via Laietana 5, entresòl, t. 931 127 010. Aquest canvi estarà en vigor des de l'1 de juliol fins al 30 de setembre de 2014 i l'horari d'atenció serà de dilluns a divendres, de 8 a 14 h.

Nou director de Càritas Barcelona. Salvador Busquets (Barcelona, 1958) ha estat nomenat nou director de Càritas Diocesana de Barcelona. Fins ara era director de la Fundació Arrels, una entitat dedicada a ajudar persones sense sostre. El nou director és llicenciat en ciències econòmiques i empresarials.

Casat i pare de família, té una llarga trajectòria en la lluita contra la pobresa i ha estat coordinador de les entitats socials de la Companyia de Jesús a Catalunya.

BREUS

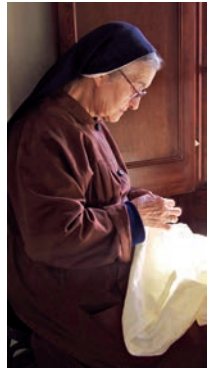
Bones perspectives vocacionals al Seminari. El cardenal arquebisbe de Barcelona ha manifestat amb joia que milloren les perspectives vocacionals per al proper curs en el nostre Seminari. Es parla de deu o

més noves vocacions. La foto correspon a l'acte de fi de curs al Seminari, celebrat el passat 18 de juny, que consistí en una missa en acció de gràcies pel curs i un sopar de germanor.

IN MEMORIAM

Sor Pierrette Prat, abadesa del Monestir de Pedralbes. Qui durant vint anys fou abadesa de les clarisses de Pedralbes, morí el 5 de juliol a Barcelona. També fou presidenta federal dels monestirs de clarisses de Catalunya. Nasqué a Talteüll, a la Catalunya Nord. Tenia molt interioritzat el missatge del Concili Vaticà II i va voler compaginar una vida de pregària i de contemplació amb una obertura del monestir cap a la ciutat de Barcelona i cap a la seva cultura.

rials. Casat i pare de família, té una llarga trajectòria en la lluita contra la pobresa i ha estat coordinador de les entitats socials de la Companyia de Jesús a Catalunya.

PALABRA Y VIDA

Educarse también en verano

El verano es también un tiempo para la educación y la maduración de las personas. Este es el objetivo principal del Movimiento de Centros d'Esplai Cristianes Catalans (MCECC), presente en las diferentes diócesis catalanas. Con un bagaje de 50 años de experiencia, agrupa más de 200 centros de *esplai* —centros de educación en el tiempo libre— con unos 17.000 niños, adolescentes y jóvenes, gracias a la labor educativa de más de 3.500 monitores. Me complace destacar esta labor realizada en la discreción pero gracias al esfuerzo desinteresado de muchas personas —sobre todo jóvenes— y de muchas parroquias. También otras instituciones civiles trabajan en este ámbito.

Concretamente, este verano está previsto que participen unos 20.000 niños y jóvenes en las colonias y *casales* de verano organizados directamente por la Fundación Pere Tarrés y por los centros de *esplai* integrados en la federación mencionada. Al mismo tiempo, esta Fundación tiene previsto otorgar unas 3.000 ayudas para hacer posible que niños de familias sin recursos puedan participar también en estas actividades educativas.

La propuesta educativa de estas iniciativas se caracteriza fundamentalmente por considerar el ocio como un momento privilegiado para la educación y el crecimiento personales. Queremos un ocio vivido con sentido y de manera personalizada, donde todos puedan crecer y desarrollarse libremente y, educados en todas sus dimensiones, ser cada vez más personas.

La acción educativa de las colonias y los centros de verano se desarrolla en un ambiente lúdico, marcado por la aventura y la creatividad, la amistad, el contacto con la naturaleza, la alegría y los momentos de oración y de fiesta. A través del tiempo libre se busca una educación integral que abarque todas las dimensiones de la persona y dé orientación y sentido global a la vida, y se cuida especialmente la dimensión cristiana, inspirándose en los valores del Evangelio y buscando suscitar un encuentro personal con Jesucristo.

Las colonias de vacaciones son una actividad que, partiendo de una situación diferente de la habitual —en pleno campo y lejos de casa—, favorece la experiencia de vida en grupo, el contacto con la naturaleza y las actividades

creativas y de formación. Las estancias se hacen en casas de colonias y suelen durar entre diez y quince días.

Los llamados *casales* de verano, en cambio, son actividades diarias, de todo el día o de unas horas, con una duración variable, generalmente de un mes. Pueden realizarse en todas las épocas del año, pero preferentemente se hacen en verano. Otras actividades propias de las vacaciones son los campamentos, que son estancias en tiendas de campaña instaladas provisionalmente en un lugar de montaña. Las rutas son una actividad de carácter itinerante con los mismos objetivos ya indicados. Y, finalmente, los campos de trabajo son estancias que se organizan en función de algún proyecto de carácter social, cultural o cívico.

Mi recuerdo lleno de agradecimiento va a todas las personas que trabajan en estas iniciativas y a los padres y las madres que, a menudo sin tener ellos vacaciones, las hacen posibles para sus hijos o los hijos de otras familias.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia